

ИТ ПОДКРЕПА

№ 0169

08.11.2018

ДО

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА 44-ТОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ДО
КОМИСИЯТА ПО ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА И
ПРАВАТА НА ЧОВЕКА

НАРОДНО СЪБРАНИЕ на РБ

ВХ № 117-829-00-15

ПОЛУЧЕНО НА 08.11.2018

ПРОТЕСТ

от Синдиката на свещено- и църковнослужителите към Конфедерация на труда „Подкрепа”

срещу Общ законопроект на приетите на първо гласуване на 11.10.2018г. Законопроект за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията № 854-01-34, внесен от Цветан Цветанов, Корнелия Нинова и Мустафа Карадайъ на 04.05.2018г. и Законопроект за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията № 854-01-35, внесен от Искрен Веселинов и група народни представители на 09.05.2018г.

**Уважаема г-жо Председател на Народното събрание,
Уважаеми дами и господа народни представители – членове на
комисията,**

Синдикатът на свещено- и църковнослужителите към Конфедерация на труда „Подкрепа” категорично и остро се противопоставя на внесения в Народното събрание Закон за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията. Ние считаме, че **Законопроектът противоречи на**

Конституцията на Република България, на международните договори, по които сме страна и на целия правен ред в Република България.

Според Обединения законопроект за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията, вариант I, се променя чл. 29 на действащия към момента Закон за вероизповеданията, според който трудовите правоотношения на свещенослужителите и служителите на религиозните институции се уреждат съгласно устава на религиозната институция.

Внесенят в Народното събрание обединен законопроект вече третира правоотношенията на свещенослужителите като специфични служебни правоотношения. Правата и задълженията на страните по служебните правоотношения се определят от устава на религиозната институция и от Закона за вероизповеданията.

Синдикатът на свещено- и църковнослужителите счита, че определянето на отношенията по наемането на свещенослужителите като служебни противоречи на българския правен ред и на цялото административно право. Според него държавният служител изпълнява държавна служба въз основа на назначаване от компетентен орган на държавната власт. Служебното правоотношение възниква въз основа на административен акт. Друг вид "служене" и друг вид "служебно правоотношение" не съществуват според националната ни правна система. Всички други правоотношения по повод полагането на труд са трудови. Никоя религиозна институция в условията на конституционно прогласена светска държава не може да осъществява държавна власт, респективно служителите ѝ да се подчиняват на служебни правоотношения. Религиозните институции не са държавен орган и не са носител на държавна власт. Такава власт може да притежава само държавата в лицето на нейните органи. Това е в противоречие на целия конституционно установен ред в Р България.

Откъсването от уредбата на Кодекса на труда, което се прави с предложените изменения в Закона за вероизповеданията, всъщност накърнява трудовите и социалните права на свещенослужителите. Не може с Устав, който е подзаконов нормативен акт, да се уреждат специфични правоотношения, свързани с полагането на труд, които противоречат на законовата уредба и накърняват конституционно прогласеното право на труд. Конституцията на Р България в своя член 16 гласи, че трудът се гарантира от закона. С предлаганите промени свещенослужителите се поставят в по – неблагоприятно и дискриминационно отношение спрямо другите български граждани по повод упражняваните от тях трудови и социални права, тъй като те се лишават от законова и институционална защита от българската държава. Нарушава се чл. 6, ал. 1 от Конституцията, който гласи, че всички граждани са равни пред закона и не се допускат никакви ограничения, основани на признак религия. В оспорвания законопроект именно по религиозен признак се потъпкват най - грубо конституционни права на българските граждани, работещи в църковните институции, което е дискриминационно отношение спрямо тях.

Мотивът, че тези положения, заложи в законопроекта, се основават на самоуправлението на религиозните институции и на тяхното отделяне от държавата (чл. 13, ал. 2 от Конституцията) е абсолютно необоснован и неприемлив. Освен чл. 13, ал. 2 от Конституцията в основния ни закон съществува и чл. 58, ал. 2, който гласи, че религиозните и другите убеждения не са основание за отказ да се изпълняват задължения, установени в Конституцията и законите. Конституционният съд на Р България е дал задължително тълкуване на цитирания чл. 13, ал. 1 и 2 от Конституцията (Решение № 5 от 11.06.1992г. на КС на РБ по Конституционно дело № 11/92г). Според него правото на вероизповедание е абсолютно лично, ненакърнимо основно човешко право. Като такова то се проглася от конституцията. То обаче

не е безгранично от гледна точка на реалното му упражняване. Пределите са строго и изчерпателно установени в Конституцията. Аргумент за това може да се почерпи и от разпоредбата на чл. 58. Недопустимо е тяхното разширяване било със закон или по тълкувателен път. Такива ограничения съществуват и в международните договори и конвенции, по които сме страна, като например Международният пакт за граждански и политически права (чл. 18, т. 3) и в Европейската конвенция за правата на човека (чл. 9, т. 2). Обединеният законопроект за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията в този смисъл противоречи не само на Конституцията, но и на международните договори, по които Р България е страна и носи отговорност за тяхното изпълнение.

Ето защо Синдикатът на свещено- и църковнослужителите към КТ „Подкрепа“ призовава посочените текстове от Закона за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията да не бъдат приемани, защото това би довело до сериозно нарушаване на граждански права – трудови и социални, до противоречие с конституционни положения и основни принципи на българското право и изпълнение на международните задължения на страната.

Настояваме да бъде записано в законопроекта на мястото на предложения текст друг, а именно че трудовите правоотношения на свещенослужителите и служителите на религиозните институции се уреждат съгласно Кодекса на труда.

Настояваме също в законопроекта да бъде включен текст, според който всички спорове във връзка с упражняването на трудовите и осигурителните права на свещено- и църковнослужителите се решават съгласно българското законодателство от съда.

В случай, че Законопроектът за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията бъде приет като закон от българското Народно събрание, Синдикатът на свещено- и църковнослужителите към КТ „Подкрепа“ заявява, че незабавно ще уведоми всички международни контролни органи, следящи за спазване на човешките права, за абсурдното им потъпкване от този закон и ще потърси от тях съдействие и намеса за неговата отмяна.

Председател на Синдиката на свещено- и църковнослужителите
към КТ „Подкрепа“.

/Иконом Никола Ризов/